

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за листопад 2015 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України

від 24.11.2015 N 716-VIII

Про внесення змін до статті 60 Закону України "Про господарські товариства" щодо зменшення кворуму загальних зборів учасників товариства з обмеженою відповідальністю

Законом вносяться зміни до статті 60 Закону України "Про господарські товариства" щодо зменшення кворуму загальних зборів учасників товариства з обмеженою відповідальністю.

Законом визначено, що загальні збори учасників вважаються повноважними, якщо на них присутні учасники (представники учасників), що володіють у сукупності більш як 50 відсотками голосів (в попередній редакції - 60 відсотками голосів).

Закон також передбачає, що установчими документами товариств, у статутному капіталі яких відсутня державна частка, може бути встановлений інший відсоток голосів учасників (представників учасників), за умови присутності яких загальні збори учасників вважаються повноважними.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 12.12.2015)

2. Закон України

від 10.11.2015 N 767-VIII

Про внесення змін до розділу X "Перехідні положення" Земельного кодексу України щодо продовження заборони відчуження сільськогосподарських земель

Законом вносяться зміни до пунктів 14 і 15 розділу X "Перехідні положення" Земельного кодексу України, якими до 1 січня 2017 року продовжується дія мораторію на купівлю-продаж та відчуження іншими способами земельних ділянок сільськогосподарського призначення та на внесення права на земельну частку (пай) до статутних капіталів господарських товариств, дія яких закінчується 1 січня 2016 року.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 08.12.2015).

3. Закон України

від 10.11.2015 N 769-VIII

Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо окремих питань накладення арешту на майно з метою усунення корупційних ризиків при його застосуванні

Законом вносяться зміни до статей 170 - 173, 236, 297-1 Кримінального процесуального кодексу України щодо вдосконалення положень з питань накладення арешту на майно у кримінальному провадженні.

Зокрема, Законом визначено, що арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існують достатні підстави вважати, що воно є предметом, засобом чи знаряддям вчинення злочину, доказом злочину, набуте злочинним шляхом, доходом від вчиненого злочину, отримане за рахунок доходів від вчиненого злочину або може бути конфісковане у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого чи юридичної особи, до якої може бути застосовано заходи кримінально-правового характеру, або може підлягати спеціальній конфіскації щодо третіх осіб, юридичної особи або для забезпечення цивільного позову. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

Завданням арешту майна є запобігання можливості його приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження.

Метою арешту майна є забезпечення кримінального провадження, забезпечення цивільного позову у кримінальному провадженні, забезпечення конфіскації або спеціальної конфіскації. Арештованим може бути майно, яким володіє, користується чи розпоряджається підозрюваний, обвинувачений, засуджений, треті особи, юридична особа, до якої може бути застосовано заходи кримінально-правового характеру за рішенням, ухвалою суду, слідчого судді.

Треті особи, майно яких може бути арештовано, - особи, які отримали чи придбали у підозрюваної, обвинуваченої чи засудженої особи майно безоплатно або в обмін на суму, значно нижчу ринкової вартості, або знали чи повинні були знати, що мета такої передачі - отримання доходу від майна, здобутого внаслідок вчинення злочину, приховування злочину та/або уникнення конфіскації.

Арешт може бути накладений у встановленому цим Кодексом порядку на рухоме чи нерухоме майно, гроші у будь-якій валюті готівкою або у безготівковій формі, в тому числі кошти та цінності, що знаходяться на банківських рахунках чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах, видаткові операції, цінні папери, майнові, корпоративні права, які перебувають у власності або володінні, користуванні, розпорядженні підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, щодо яких ухвалою чи рішенням слідчого судді, суду визначено необхідність арешту майна.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 10.12.2015).

4. Закон України

від 10.11.2015 N 772-VIII

Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів

Закон визначає правові та організаційні засади функціонування Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів.

Національне агентство у межах, визначених цим та іншими законами, є підзвітним Верховній Раді України, підконтрольним та відповідальним перед Кабінетом Міністрів України.

Національне агентство виконує такі функції:

- 1) проведення аналізу статистичних даних, результатів досліджень та іншої інформації про виявлення, розшук та управління активами;
- 2) підготовка пропозицій щодо формування та реалізації державної політики у сфері виявлення, розшуку та управління активами, розроблення проектів нормативно-правових актів з цих питань;
- 3) здійснення заходів з виявлення, розшуку, проведення оцінки активів за зверненням слідчого, детектива, прокурора, суду (слідчого судді);
- 4) організація здійснення заходів, пов'язаних з проведенням оцінки, веденням обліку та управління активами;
- 5) формування та ведення Єдиного державного реєстру активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні;
- 6) здійснення співробітництва з органами іноземних держав, до компетенції яких належать питання щодо виявлення, розшуку та управління активами, іншими компетентними органами іноземних держав, відповідними міжнародними організаціями;
- 7) участь у забезпеченні представництва прав та інтересів України у закордонних юрисдикційних органах у справах, пов'язаних з поверненням в Україну активів, одержаних від корупційних та інших злочинів;
- 8) надання роз'яснень, методичної та консультаційної допомоги слідчим, детективам, прокурорам та суддям з питань, пов'язаних з виявленням, розшуком, проведенням оцінки та управлінням активами;
- 9) інші функції, визначені законом.

Законом вносяться зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кримінального процесуального кодексу України та законів України "Про виконавче провадження", "Про банки і банківську діяльність".

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через шість місяців з дня набрання ним чинності (опубліковано в газеті "Голос України" від 10.12.2015).

5. Закон України

від 26.11.2015 N 835-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців" та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань

Положення Закону спрямовані на реформування системи надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців з метою її приведення у відповідність до таких принципів надання адміністративних послуг, як відкритість та прозорість, оперативність та своєчасність; передачу органам місцевого самоврядування, місцевим держадміністраціям, нотаріусам та акредитованим суб'єктам повноважень з надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

Зокрема, Законом викладено в новій редакції Закон України від 15.05.2003 №755-ІУ "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців", що регулює відносини, які виникають у сфері державної реєстрації юридичних осіб, їхньої символіки (у випадках, передбачених законом), громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців.

Також, зазначеним Законом внесено зміни до законів України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності", "Про ліцензування видів господарської діяльності", що набувають чинності з 01.01.2017 року, якими запроваджуються нові підходи до регулювання правовідносин у сфері ліцензування видів господарської діяльності та дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а саме:

- стасовується оформлення ліцензії та документів дозвільного характеру, як документів у паперовій формі, та передбачається засвідчення факту видачі ліцензії та документа дозвільного характеру шляхом внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань та відображення відповідної інформації у виписці з цього реєстру, яка видається суб'єкту господарювання безоплатно;

- стасовується переоформлення ліцензії у разі зміни найменування юридичної особи (якщо зміна найменування не пов'язана з реорганізацією юридичної особи) або прізвища, імені, по батькові фізичної особи – підприємця;

- стасовується повідомлення в паперовій формі органом ліцензування здобувача ліцензії чи ліцензіата про прийняті ним рішення (зокрема, про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду, відмови у видачі ліцензії чи про видачу ліцензії, анулювання ліцензії) та передбачається оприлюднення цих рішень на порталі електронних сервісів.

Аналогічні зміни стосуються повідомлення про прийняті дозвільним органом рішення щодо видачі та відмови у видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру.

Законом також внесено зміни до інших законодавчих актів, зокрема, до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного кодексу України, законів України "Про господарські товариства", "Про громадські об'єднання", "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", "Про холдингові компанії в Україні", "Про третейські суди", "Про кредитні спілки", "Про

торгово-промислові палати в Україні", "Про місцеве самоврядування в Україні", "Про нотаріат" тощо.

Закон набрав чинності з 13 грудня 2015 року, крім: пунктів 1-8, 10-21, 23-26, 28-32, 35 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2016 року; пунктів 22, 27 та 34 розділу I цього Закону, які набирають чинність з 1 січня 2017 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 03.12.2015).

6. Закон України

від 26.11.2015 N 834-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень

Законом передбачено зміни до законодавчих актів, які регулюють питання проведення державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, спрямовані на спрощення відповідної процедури, та врегулювання процедурних питань, пов'язаних з передачею відповідних повноважень органам місцевого самоврядування.

Зокрема, Законом викладено в новій редакції Закон України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень".

Відповідно до Закону державній реєстрації прав підлягають:

- 1) право власності;
- 2) речові права, похідні від права власності:
 - право користування (сервітут);
 - право користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис);
 - право забудови земельної ділянки (суперфіцій);
 - право господарського відання;
 - право оперативного управління;
 - право постійного користування та право оренди (суборенди) земельної ділянки;
 - право користування (найму, оренди) будівлею або іншою капітальною спорудою (їх окремою частиною), що виникає на підставі договору найму (оренди) будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини), укладеного на строк не менш як три роки;
 - іпотека;
 - право довірчої власності;
 - інші речові права відповідно до закону;
- 3) право власності на об'єкт незавершеного будівництва;
- 4) заборона відчуження та арешт нерухомого майна, податкова застава, предметом якої є нерухоме майно, та інші обтяження.

Визначено, що у Державному реєстрі прав реєструються речові права та їх обтяження на земельні ділянки, а також на об'єкти нерухомого майна, розташовані на земельній ділянці, переміщення яких неможливе без їх знецінення та зміни призначення, а саме: підприємства як єдині майнові

комплекси, житлові будинки, будівлі, споруди, а також їх окремі частини, квартири, житлові та нежитлові приміщення.

Якщо законодавством передбачено прийняття в експлуатацію нерухомого майна, державна реєстрація прав на таке майно проводиться після прийняття його в експлуатацію в установленому законодавством порядку, крім випадків, передбачених статтею 31 цього Закону.

Право власності на підприємство як єдиний майновий комплекс, житловий будинок, будівлю, споруду, а також їх окремі частини може бути зареєстровано незалежно від того, чи зареєстровано право власності чи інше речове право на земельну ділянку, на якій вони розташовані.

Право власності на квартиру, житлове та нежитлове приміщення може бути зареєстровано незалежно від того, чи зареєстровано право власності на житловий будинок, будівлю, споруду, а також їх окремі частини, в яких вони розташовані.

Не підлягають державній реєстрації речові права та їх обтяження на корисні копалини, рослини, а також на малі архітектурні форми, тимчасові, некапітальні споруди, розташовані на земельній ділянці, переміщення яких можливе без їх знецінення та зміни призначення, а також окремо на споруди, що є приналежністю головної речі, або складовою частиною речі, зокрема на магістральні та промислові трубопроводи (у тому числі газорозподільні мережі), автомобільні дороги, електричні мережі, магістральні теплові мережі, мережі зв'язку, залізничні колії.

Організаційну систему державної реєстрації прав становлять:

1) Міністерство юстиції України та його територіальні органи;

2) суб'єкти державної реєстрації прав:

виконавчі органи сільських, селищних та міських рад, Київська, Севастопольська міські, районні, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації;

акредитовані суб'єкти;

3) державні реєстратори прав на нерухоме майно (далі - державні реєстратори).

Також Законом встановлено, зокрема:

1) з дня набрання чинності цим Законом нотаріуси наділяються повноваженнями державних реєстраторів прав на нерухоме майно та можуть здійснювати державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень без вчинення нотаріальної дії щодо такого майна;

2) у разі забезпечення виконавчими органами сільських, селищних та міських рад, Київською, Севастопольською міськими, районними, районними у містах Києві та Севастополі державними адміністраціями умов, необхідних для реалізації повноважень, передбачених Законом України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", за рішенням Кабінету Міністрів України такі органи можуть наділятися повноваженнями суб'єктів державної реєстрації прав на відповідній адміністративно-територіальній одиниці до 1 січня 2016 року.

Окрім цього, цим Законом внесено зміни до законів України "Про нотаріат", "Про звернення громадян", "Про адміністративні послуги", "Про

місцеве самоврядування в Україні", до Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року N 7-93 "Про державне мито".

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пунктів 1 (щодо змін до Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень"), 2 (щодо змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення), 7 (щодо змін до Закону України "Про адміністративні послуги") і 4 (щодо змін до Закону України "Про звернення громадян") розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2016 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 12.12.2015).

7. Закон України

від 12.11.2015 N 782-VIII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення прозорості діяльності Антимонопольного комітету України

Законом вносяться зміни до законів України "Про Антимонопольний комітет України", "Про захист від недобросовісної конкуренції", "Про захист економічної конкуренції" щодо прозорості діяльності Антимонопольного комітету України.

Зокрема, Законом передбачено, що інформація з обмеженим доступом, одержана Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями у процесі здійснення своїх повноважень, використовується ними виключно з метою забезпечення виконання завдань, визначених законодавством про захист економічної конкуренції, і не підлягає розголошенню та оприлюдненню, крім випадків:

- 1) надання інформації органам слідства та суду відповідно до закону;
- 2) недотримання вимог, встановлених частиною другою статті 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації";
- 3) інших випадків, встановлених законом.

Особа, яка надає інформацію як інформацію з обмеженим доступом, зобов'язана зазначити, яка саме інформація має обмежений доступ, у тому числі які саме документи або частини документів містять інформацію з обмеженим доступом.

Органи Антимонопольного комітету України оприлюднюють рішення за результатом розгляду справ про недобросовісну конкуренцію та про порушення законодавства про захист економічної конкуренції на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України протягом 10 робочих днів з дня їх прийняття. Рішення підлягає оприлюдненню в повному обсязі, крім інформації, яка визначена інформацією з обмеженим доступом. Інформація з обмеженим доступом має бути виключена або зачорнена чи змінена в інший спосіб, який забезпечує достатній їй захист та достатню прозорість щодо обґрунтування органом Антимонопольного комітету України прийнятого рішення.

Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 03.12.2015).

8. Закон України

від 12.11.2015 N 785-VIII

Про внесення зміни до Кодексу законів про працю України щодо гармонізації законодавства у сфері запобігання та протидії дискримінації з правом Європейського Союзу

Законом викладено в новій редакції статтю 2¹ Кодексу законів про працю України щодо рівності трудових прав громадян України:

"Забороняється будь-яка дискримінація у сфері праці, зокрема порушення принципу рівності прав і можливостей, пряме або непряме обмеження прав працівників залежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації, етнічного, соціального та іноземного походження, віку, стану здоров'я, інвалідності, підозри чи наявності захворювання на ВІЛ/СНІД, сімейного та майнового стану, сімейних обов'язків, місця проживання, членства у професійній спілці чи іншому об'єднанні громадян, участі у страйку, звернення або наміру звернення до суду чи інших органів за захистом своїх прав або надання підтримки іншим працівникам у захисті їх прав, за мовними або іншими ознаками, не пов'язаними з характером роботи або умовами її виконання".

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 25.11.2015).

9. Постанова Верховної Ради України

від 12.11.2015 N 788-VIII

Про звільнення суддів

Відповідно до пунктів 2, 3, 6, 9 частини п'ятої статті 126 Конституції України Верховна Рада України ухвалила:

1. У зв'язку з досягненням шістдесяти п'яти років звільнити з посади суддю Харківського апеляційного господарського суду **Бондаренка Володимира Павловича**.

2. У зв'язку з неможливістю виконувати свої повноваження за станом здоров'я звільнити з посади суддю Донецького апеляційного господарського суду **Кодонову Ольгу Василівну**.

3. У зв'язку з поданням заяви про відставку звільнити з посад суддів: Вищого господарського суду України **Глос Ольгу Іванівну, Дерепу Володимира Івановича, Жаботину Галину Василівну, Капацин Надію Василівну, Кузьменка Миколу Васильовича, Міщенко Петра Кириловича, Остапенка Миколу Івановича, Палій Валентину Михайлівну, Харченка Володимира Михайловича, Шаргала Віктора Івановича, Цвігун Валентину Леонідівну;** Дніпропетровського апеляційного господарського суду **Крутовських Володимира Івановича, Лисенко Олену Миколаївну, Прокопенко Аллу Єгорівну;** Київського апеляційного господарського суду **Новікова Михайла Миколайовича;** Одеського апеляційного господарського суду **Бойко Людмилу Іванівну, Єрмілова Григорія Анатолійовича, Журавльова Олега Олександровича, Сидоренка Михайла**

Володимировича, Шевченка Володимира Вадимовича;
 Харківського апеляційного господарського суду **Горбачову Лідію Павлівну;**
 господарського суду Волинської області **Слободяна Петра Романовича,**
Слупко Валентину Леонтіївну; господарського суду Закарпатської області
Якимчук Лілію Миколаївну; господарського суду Івано-Франківської області
Соботник Вікторію Вікторівну; господарського суду Одеської області
Бахарєва Бориса Олександровича, Горячук Наталію Олександрівну;
 господарського суду Хмельницької області **Дячук Тетяну Вікторівну;**
 господарського суду Черкаської області **Швидкого Віктора Андрійовича.**

4. У зв'язку з поданням заяви про звільнення з посади за власним бажанням звільнити суддів: Вищого господарського суду України **Кота Олександра Васильовича;** Київського апеляційного господарського суду **Самсіна Романа Ігоровича;** господарського суду Луганської області **Кірпу Тамару Степанівну, Седляр Ольгу Олександрівну, Семендяєву Інессу Вячеславівну, Середу Анатолія Петровича;** господарського суду міста Севастополя **Лотову Юлію Василівну, Ребристу Світлану Вікторівну.**

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 09.11.2015 № 906

Про забезпечення охорони судів, інших органів та установ судової системи, а також установ судових експертиз

Постановою Кабінету Міністрів України встановлено, що тимчасово, на період до початку виконання в повному обсязі повноважень відомчою воєнізованою охороною Державної судової адміністрації, охорона судів, інших органів та установ судової системи, а також установ судових експертиз здійснюється підрозділами Національної гвардії та Національної поліції.

Також Постановою затверджено Перелік судів, інших органів та установ судової системи, а також установ судових експертиз, охорона яких здійснюється підрозділами Національної гвардії та Національної поліції: Суди загальної юрисдикції, Вища рада юстиції, Вища кваліфікаційна комісія суддів, Державна судова адміністрація, Територіальні управління Державної судової адміністрації, Національна школа суддів, Установи судових експертиз Мін'юсту та МОЗ.

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 10.11.2015)

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 04.11.2015 № 891

Про затвердження Порядку організації діяльності залізничного транспорту під час здійснення військових залізничних перевезень

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено Порядок організації діяльності залізничного транспорту під час здійснення військових залізничних перевезень.

Цей Порядок визначає механізм здійснення військових залізничних перевезень, їх планування, організації та забезпечення, проведення розрахунків за такі перевезення, утримання і обслуговування залізничних під'їзних колій до військових частин, установ та організацій Збройних Сил у мирний час та особливий період.

Планування та організація військових залізничних перевезень, а також вирішення питань щодо підготовки залізничного транспорту до їх виконання в Міноборони здійснюються органом військових сполучень відповідно до цього Порядку, інших нормативно-правових актів та наказів Міноборони і Мінінфраструктури.

Для забезпечення взаємодії Міноборони з підприємствами, установами та організаціями залізничного транспорту загального користування (далі - підприємства залізничного транспорту) орган військових сполучень має на залізничному транспорті свої представництва:

управління військових сполучень на залізницях - у пунктах розміщення управлінь на залізницях;

комендатури військових сполучень залізничних діляниць та станцій - у пунктах розміщення дирекцій залізничних перевезень (на залізничних станціях).

Представництва органу військових сполучень вирішують питання щодо організації, забезпечення та здійснення військових залізничних перевезень, а також підготовки залізничного транспорту до роботи в особливий період разом з командирами військових частин і відповідними підприємствами залізничного транспорту згідно з компетенцією.

Підприємства залізничного транспорту забезпечують:

виконання планів військових залізничних перевезень;

надання рухомого складу для військових залізничних перевезень;

рух військових поїздів залізницею згідно з відповідним графіком;

військові ешелони, військовий транспорт, що рухається під охороною військової варти, водою, засобами опалення, освітлення;

надання вантажно-розвантажувальних пристроїв та знімного військового обладнання згідно з нормативно-правовими актами;

здійснення контролю за переміщенням військових ешелонів, а також в окремих випадках військового транспорту, їх першочергове навантаження та доставку за призначенням.

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 18.11.2015)

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 04.11.2015 № 890

Деякі питання забезпечення запровадження електронного сервісу з проставлення апостиля

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено Порядок ведення Електронного реєстру апостилів.

Порядок регулює ведення Електронного реєстру апостилів (далі - Реєстр) та внесення до нього відомостей про апостилі, проставлені в Україні на документах, що видаються органами юстиції та судами, а також на документах, що оформляються нотаріусами України, та на всіх інших видах документів (далі - офіційні документи), що призначені для використання на території інших держав.

Реєстрація в Реєстрі відомостей про проставлення апостиля здійснюється з метою створення єдиної бази даних відповідних відомостей та спрощення перевірки факту проставлення апостиля і відповідності записів у ньому відомостям Реєстру.

Заяву про проставлення апостиля може подати будь-яка особа за умови пред'явлення документа, що посвідчує особу громадянина України, національного паспорта іноземця або документа, що посвідчує особу іноземця.

Запис про апостиль містить такі відомості:

назву і дату видачі офіційного документа, на якому проставляється апостиль;

прізвище, ім'я, по батькові та посаду особи, яка підписала офіційний документ, на якому проставлено апостиль, а стосовно офіційних документів, які не підписані, - найменування органу, що проставив відбиток печатки або штампа;

дату проставлення апостиля;

найменування уповноваженого органу, який проставив апостиль;

прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та посаду особи, яка проставила апостиль;

реєстраційний номер апостиля.

Інформацію з Реєстру на підставі письмового запиту отримують суди (судді), органи досудового розслідування, органи ДФС та інші органи державної влади, якщо запит зроблено у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом.

Інформація надається уповноваженим органом у вигляді інформаційної довідки, що містить унікальний номер довідки, дату та час її формування, відомості про заявника, який звернувся за наданням довідки, відомості, за якими здійснювався пошук інформації в Реєстрі, відомості запису про апостиль, зазначені в пункті 9 цього Порядку, протягом п'яти робочих днів з дня надходження запиту.

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 07.11.2015)

Нормативні акти міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

1. Постанова Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг

від 30.09.2015 № 2496

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України

від 06.11. 2015 № 1382/27827

Про затвердження Правил постачання природного газу

Постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг затверджено Правила постачання природного газу.

Правила регулюють відносини, які виникають між постачальниками та споживачами природного газу, з урахуванням їх взаємовідносин з операторами газорозподільної системи/газотранспортної системи (далі - Оператори ГРМ/ГТС).

Дія цих Правил поширюється на постачальників, споживачів природного газу - фізичних осіб (побутових споживачів), фізичних осіб - підприємців, юридичних осіб та Операторів ГРМ/ГТС.

Постачання природного газу споживачу здійснюється на підставі договору постачання природного газу між постачальником та споживачем, який укладається відповідно до вимог цих Правил.

Постачання природного газу здійснюється за цінами, що вільно встановлюються між постачальником та споживачем, крім випадків, передбачених законодавством України.

Укладення договору постачання природного газу здійснюється з урахуванням таких вимог:

споживач має право укласти договір постачання природного газу з будь-яким постачальником за умови відсутності простроченої заборгованості за поставлений природний газ перед діючим постачальником;

договір постачання природного газу не укладається в разі закупівлі природного газу постачальником на власні потреби з власного підтвердженого обсягу природного газу;

договір постачання природного газу укладається на весь очікуваний обсяг споживання природного газу, необхідний споживачу, або по його точці комерційного обліку, якій присвоєно окремий ЕІС-код, та на строк, який кратний величині розрахункового періоду, визначеного в договорі постачання природного газу.

Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування (опубліковано в Офіційному віснику України від 27.11.2015).

2. Постанова Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг

від 30.09.2015 № 2493

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України

від 06.11. 2015 № 1378/27823

Про затвердження Кодексу газотранспортної системи

Постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг затверджено Кодекс газотранспортної системи.

Кодекс є регламентом функціонування газотранспортної системи України та визначає правові, технічні, організаційні та економічні засади функціонування газотранспортної системи України.

Дія цього Кодексу поширюється на всіх суб'єктів ринку природного газу України: операторів суміжних систем, газовидобувні підприємства, замовників, споживачів та постачальників природного газу незалежно від підпорядкування та форми власності.

Доступ суб'єктів ринку природного газу до газотранспортної системи здійснюється на принципах:

- рівного права доступу та приєднання для всіх суб'єктів ринку природного газу;

- збереження цілісності, безпечної та стабільної роботи газотранспортної системи;

- надання оператором газотранспортної системи послуг доступу та приєднання виключно на договірних засадах;

- надання оператором газотранспортної системи послуг належної якості;

- своєчасної та повної оплати послуг, наданих оператором газотранспортної системи.

Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування, крім другого речення підпункту 3 пункту 6, пункту 11 глави 3 розділу XII, пункту 5 глави 4 розділу XIV Кодексу газотранспортної системи, які набирають чинності з 01 квітня 2017 року (опубліковано в Офіційному віснику України від 27.11.2015).